
Recordata

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594)

Επίπεδο Δυσκολίας 3

Κλασικό

Πρόκειται για ένα μικρό απόσπασμα από το έργο του συνθέτη *Lamentazioni della Settimana Santa*. Το απόσπασμα προέρχεται από τον 7ο στίχο από τους «Θρήνους του Ιερεμιά» (*Lamentationes Ieremiae*).

Ο στίχος

<i>Recordata est Jerusalem</i>	<i>Η Ιερουσαλήμ θυμάται</i>
<i>dierum afflictionis suae,</i>	<i>τις ημέρες της θλίψεως</i>
<i>et praevaricationis</i>	<i>της πικρίας</i>
<i>omnium desiderabilium</i>	<i>και όλα τα πολύτιμα</i>
<i>suorum</i>	<i>πράγματα</i>
<i>quae habuerat adiebus</i>	<i>που ήταν δικά της</i>
<i>antiquis,</i>	<i>από τις ημέρες των παλαιών</i>
<i>cum caderet populus ejus</i>	<i>όταν οι άνθρωποι της έπεσαν</i>
<i>in manu hostile</i>	<i>στα χέρια του εχθρού</i>
<i>et non esset</i>	<i>και δεν υπήρχε κανένας</i>
<i>auxiliator.</i>	<i>να βοηθήσει.</i>

Καθώς ο συνθέτης είναι Ιταλός θα εφαρμοστεί η ιταλική προφορά των λατινικών.

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα τρίφωνο *a cappella* έργο για όμοιες φωνές (SMA). Ενώ η μελωδική γραμμή της άλτο είναι στην μεσαία της περιοχή, η σοπράνο και η μέτζο κινούνται στην μεσαία και ψηλή τους περιοχή και στα μέτρα 21, 25, 26, 28, 29, διασταυρώνονται. Αυτό το στοιχείο προϋποθέτει η χορωδία να έχει στην στις φωνές αυτές παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+) για να μπορούν αποδώσουν αυτά τα σημεία του έργου.

Προσοχή χρειάζεται στα σημεία καταλήξεων των φράσεων (μέτρα 32-33, και 37-38), όπου δημιουργούνται διαφωνίες και ακολουθεί η λύση τους. Στα μέτρα αυτά η χορωδία θα κάνει *crescendo*, το οποίο κορυφώνεται στο σημείο της διαφωνίας και ακολουθεί *diminuendo* στη λύση της.

Επίσης είναι απαραίτητη η χρήση της χορωδιακής αναπνοής στα μέτρα 7-11 για τη μέτζο και την άλτο και στα μέτρα 11-16 για την S και M για να μη διακόπτεται η ροή των φράσεων. Ο μαέστρος πρέπει να εξασφαλίσει την ρυθμική

ακρίβεια σε κάθε αντιστικτική είσοδο των φωνών.

Ο συνθέτης

Ιταλός συνθέτης της όψιμης Αναγέννησης. Υπηρέτησε οργανίστας και διευθυντής χορωδίας σε διάφορες εκκλησίες συμπεριλαμβανομένης και εκείνης του Αγίου Πέτρου στην Ρώμη. Ο προστάτης του Πάπας Ιούλιος III τον διόρισε μέλος της χορωδίας της *Cappella Sistina*, παρόλο που ήταν παντρεμένος και δεν μπορούσε να εκλεγεί ημι-εκκλησιαστική θέση. Καθαιρέθηκε από τον επόμενο πάπα αλλά μετά από 16 χρόνια επέστρεψε στον Άγιο Πέτρο όπου έζησε τα τελευταία 23 χρόνια της ζωής του. Ως συνθέτης ανταποκρίθηκε στην ανάγκη της εποχής εκείνης για μια μετασχηματισμένη εκκλησιαστική μουσική και έτσι δημιούργησε ένα καθαρά φωνητικό ύφος που σεβόταν την αυτοτέλεια των ιερών κειμένων, αποφεύγοντας την άσκοπη φιλοτεχνία με απόλυτη ευαισθησία στις ανάγκες της ανθρώπινης φωνής. Συνέθεσε περισσότερες από 100 Λειτουργίες (η πιο διάσημη- η λειτουργία για τον *Papae Marcelli*), 300 μοτέτα για 4, 5, 6, 7, 8 και 12 φωνές, 10 *Lamentazioni*, 35 *Magnificat*, 30 *Madrigali* και άλλα μικρότερα χορωδιακά έργα.